

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Mgr. A. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2016, č. j. MZDR 60930/2014-2/FAR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2021, č. j. 3 Ad 1/2017 - 80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud **v y z ý v á** žalobkyni, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení sdělila číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený soudní poplatek vrácen.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla včasnou kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu (dále také „NSS“) dne 3. 8. 2021, výše označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Tímto rozsudkem městský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného označenému v záhlaví, kterým k odvolání stěžovatelky změnil rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv ze dne 9. 10. 2014, č. j. sukls60842/2014, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou ze správního deliktu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka v ní pouze uvedla, že podává kasační stížnost proti rozsudku městského soudu v celém jeho rozsahu. Neobsahovala odůvodnění a petit (čeho se stěžovatelka domáhá). V kasační stížnosti stěžovatelka požádala, aby mohla kasační stížnost odůvodnit do 31. 10. 2021, a to ze zdravotních důvodů (zranění pravé ruky, akutní bolesti a rehabilitace). Ke kasační stížnosti přiložila kopii lékařské zprávy. Stěžovatelka nepodala kasační stížnost v zastoupení, uvedla, že vystudovala Právnickou fakultu Karlovy univerzity.

[3] Na podání kasační stížnosti NSS reagoval usnesením ze dne 9. 8. 2021, č. j. 9 As 176/2021 - 8, jímž stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů uhradila soudní poplatek za podání kasační stížnosti (výrok I.). Dále stanovil, že má ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto usnesení doložit plnou moc udělenou advokátovi, nebo doložit skutečnost, že má vysokoškolské právnické vzdělání (výrok II.), jak tvrdila. Taktéž ji vyzval, aby doplnila kasační stížnost o důvody a petit, a to opět ve lhůtě dvou měsíců (výrok III.). V usnesení tak reagoval na žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti a stanovil jí maximální možnou lhůtu pro doplnění kasační stížnosti. Současně ji poučil o následku nevyhovění výzvě.

[4] Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 11. 8. 2021, dvouměsíční lhůta pro doplnění kasační stížnosti uplynula v pondělí 11. 10. 2021 dle § 40 odst. 2 s. ř. s. Do dne vydání tohoto usnesení NSS neobdržel doplnění kasační stížnosti. Stěžovatelce tudíž dne 11. 10. 2021 marně uplynula lhůta pro doplnění kasační stížnosti. S ohledem na § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. je dán důvod kasační stížnost odmítnout, protože se jedná o nedostatek podání, který brání pokračování v řízení.

[5] Dne 13. 10. 2021 stěžovatelka telefonicky kontaktovala soud a požádala o další prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti, opět ze zdravotních důvodů (úřední záznam na č. l. 20 soudního spisu). Poukazovala na značnou délku řízení před městským soudem kontrastující s neúměrně krátkou lhůtou, kterou jí pro doplnění kasační stížnosti NSS stanovil. Podotkla také, že se pokoušela soud kontaktovat telefonicky ještě před skončením lhůty pro doplnění kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že stěžovatelka fakticky požádala o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti již přímo v kasační stížnosti. S ohledem na to jí NSS již v usnesení č. j. 9 As 176/2021 - 8 stanovil lhůtu dvouměsíční namísto základní lhůty měsíční. Postupoval podle § 106 odst. 3, věty třetí, s. ř. s.: *Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.* Nejvyšší správní soud tak ihned stanovil maximální možnou lhůtu pro doplnění kasační stížnosti v celkové délce dvou měsíců.

[7] Jak je ze znění zákona zřejmé, soud nemá možnost lhůtu opětovně prodloužit nebo stanovit lhůtu delší, využil-li již stěžovatel prodloužení lhůty o další (celý) měsíc. Stejný názor NSS zaujal již dříve, například v rozsudku ze dne 8. 11. 2017, č. j. 3 Azs 241/2017 - 42. Ani stěžovatelkou tvrzené zdravotní obtíže by proto nemohly odůvodnit prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti nad maximální dvouměsíční lhůtu. Stejně tak zákon neumožňuje vzít v úvahu délku předcházejícího řízení před městským soudem a stanovit lhůtu pro odůvodnění kasační stížnosti „úměrně“ tomu, jak dlouho trvalo.

[8] Nadto k opožděně podané žádosti o prodloužení lhůty NSS nepřihlíží (srov. usnesení NSS ze dne 27. 5. 2003, č. j. 3 Ads 21/2003 - 40, č. 195/2004 Sb. NSS). Nebylo tak třeba, aby na telefonickou žádost stěžovatelky o další prodloužení reagoval procesním rozhodnutím.

[9] Nad rámec výše uvedeného soud podotýká, že není zřejmé, že by stěžovatelka nebyla schopna i přes své zdravotní obtíže např. kontaktovat advokáta a nechat se jím v řízení zastupovat. V takovém případě mohla podat doplnění kasační stížnosti v zastoupení. Stěžovatelka však navzdory omezením, která plynula z jejího zdravotního stavu, postupovala ze svého rozhodnutí v řízení bez zastoupení advokátem, což ve svém důsledku zřejmě vedlo k

pokračování

nepříznivému výsledku kasačního řízení. Ačkoli má NSS pochopení pro její nepříznivou situaci, nemohl v dané věci postupovat jinak, neboť mu zákon jiné možnosti nenabízí.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Soud dále rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce, jelikož návrh byl odmítnut (§ 10 odst. 3, věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Tato částka jí bude vrácena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[12] V této souvislosti soud rovněž vyzval stěžovatelku ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být soudní poplatek vrácen. Určil jí k tomu lhůtu dvou týdnů, kterou považuje za přiměřenou povaze požadovaného úkonu, a to i s ohledem na zákonnou lhůtu pro vrácení soudního poplatku a zdravotní indispozici stěžovatelky. NSS podotýká, že toto sdělení může stěžovatelka učinit i telefonicky. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být stěžovatelce uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu